

om, at vi burde mindst have 5 Rejsesekretærer foruden dem, der rejser for K. F. U. K.s Hedningemission.

I 1910 gav K. F. U. K. kun ca. 9000 Kr. til Hedningemissionen, men nu, efter at Comtesse Knuth og Frk. Ida Jensen er begyndt at rejse for den Sag, er K. F. U. K.s aarlige Bidrag til Hedningemissionen steget til omtrent 40,000 Kr. K. F. U. K. har saaledes naaet sit Maal: at være en økonomisk Støtte for alle de danske Kvinder, som staar i „Det danske Missionsselskabs“ Tjeneste i Indien og Kina. Vi er ikke i Tvivl om, at dette Maal vilde aldrig være naaet, hvis K. F. U. K. ikke havde haft disse to dygtige Kvinder til at rejse for Sagen.

Eller K. F. U. K.s Centralforening i København, som nu har faaet over 1 Million Kr. til et nyt Hjem. Hvad mon den Indsamling var blevet til, hvis Formanden, Professorinde Ulbricht og de to Sekretærer Frk. Edel Liisberg og Frk. Anna Petersen, ikke var rejst Landet rundt for at oparbejde Interesse for Sagen?

Skønt D. K.s og K. F. U. K.s Arbejde er forskelligt, — og derfor ikke kan sammenlignes, tror jeg dog, at man ud fra K. F. U. K.s Erfaringer med fuld Ret kan sige, at det vilde utvivlsomt betale sig for D. K. at have en Rejsesekretær.

Ingibjörg Olafson.

Fra Rigsdagen.

Kursus i Haandarbejde.

Undervisningsministeriet har bevilget det fornødne Beløb til et Andragende, hvori 18 Lærerinder, har ansøgt om, at der maa blive oprettet Kursus i Haandarbejde for eksaminerende Lærerinder samt Forskole- og Faglærerinder i Lighed med de Kursus, der allerede findes for videre Uddannelse i andre Fag.

Johanne Blom har som Haandarbejdsinspektrice givet Andragendet sin varme anbefaling og henvist til, at kvindeligt Haandarbejde, bl. a. ved Symaskinens Indførsel, er undergaaet en stor Forandring i Hjemmene og i det praktiske Liv, men at Skolerne ikke har fulgt med i Udviklingen. Faget staar paa samme Punkt som for 30 Aar siden. Derfor vil det have sin store Betydning, at Lærerinderne faar en videre Uddannelse i Haandarbejde, for at Undervisningen i dette Fag kan blive reformeret.

Danske Kvinders Nationalraad

besvarer gratis skriftlige Forespørgsler angaaende

Kvinders Erhverv, Uddannelse og Rettigheder.

Adr.: **Studiestræde 49, 2. Sal.**

Tunghøre

Det originale amerikanske Høreapparat „**Acusticon**“, som kan indstilles i 6 Styrkegrader efter Ørets forskellige Høreevne, er det mest brugte elektriske Høreapparat her i Landet. Ordineres af talrige Læger. Guldmedaille paa Verdensudstillingen i St. Louis. Den engelske Kroningsmedaille i Guld. Benyttes af Hds. Maj. Enkedronningen af England og Prins Carl af Sverrig. **Mod Efterligninger advares.** Forlang Katalog og Anbefalinger. Forhandles kun af **W. Demant**, Vesterbrogade 22, København B. Telefon Central 564.

Indstillingen lyder paa, at der oprettes et 10 Ugers Kursus for indtil 20 Deltagere og med 28 Timers ugentlig Undervisning. Udgifterne — herunder indbefattet Stipendier — er beregnet til 3 Kr. om Dagen til 20 Deltagere, fri Rejse og Boghjælp og nogen Hjælp til Materiale — ca. 6,200 Kr. ialt. Ministeriet havde ment, at det paatænkte Kursus kunde indskrænkes til 5—6 Uger og afholdes i Ferien, man undgik derved Vikarspørgsmaalet; men Johanne Bloms Plan er efter hendes indtrængende Belysning af Sagen gaaet sejrrig igennem, kun med den Forandring, at dette Kursus skal holdes fra midt i April til midt i Juni, altsaa i Skoleaarets Begyndelse.

har sat sig, er uløselig. Det vil om værdig Ægtskab at skildre det tyvende Aarhundredes Kvinde, nu lader det sig ikke gøre. Men vi kunde lige saa godt have brugt Udtrykket „ulogisk“, og det vilde maaske have dækket vor Tanke bedre.

At Udtrykket „løsagtig“ ogsaa maa kunne opfattes i den Retning, maa jeg antage, naar Mærket Chr. G. i „Berlingske Tid.“ i en Anmeldelse af Anker Larsens Bog „Menneskeøjne“, bruger Udtrykket „et underligt løsagtigt Talent“. Der skal absolut ikke deri lægges nogen moralsk Bedømmelse af Anker Larsens Talent.

Red.

Nye Bøger.

Inga Nalbandian: *Den hvide Mark*. Armeniens store Jammer, tredje og sidste Bind. 172 S. H. Aschehougs Forlag. København.

Med denne Bog har Inga Nalbandian afsluttet sit Jammersminde om det martrade, skændede, ødelagte Armenien og sat det et Monument i dansk Litteratur, som baade i Henseende til Indhold og Stil er af en uforgængelig Skønhed. Trods de Rædsler hun afslører os, og som vistnok kun de færreste har forestillet sig. Ingen Kvinde maa dog af det uhyggelige Emne lade sig skræmme fra at læse disse Skildringer. Vi bør følge det armeniske Folk paa dets Lidelers Gang gennem „Bethlehems-mordene“ paa de smaa Drenges Skændelsesgerningen overfor de smaa

Gerd.

I Anledning af Slutningen af vor Anmeldelse af Thit Jensens Bog, hvori det hedder: „man forfærdes over Bogens falske Etikette og dens Løsagtighed“, har man gjort os opmærksom paa, at det sidste Ord er blevet misforstaaet, opfattet som Udtryk for Bedømmelse af Bogens Moral. Vi beklager oprigtigt, hvis dette er Tilfældet; intet i Anmeldelsen kunde føre til det Resultat, da det slet ikke er den Side af Sagen, vi har beskæftiget os med, og intet har ligget vor Tanke fjernere end til Slut at udkaste en Løsdom over noget, vi ikke har optaget i vor Kritik. Vi mener nu som den Gang, at den Opgave, Thit Jensen har sat sig, er uløselig; det vil om